

[Flygaard]

disk regel, at den efterfølgende lovgivning altid fortrængte en foranstående lovgivning, hvor der måtte være uoverensstemmelse. Det mener jeg også man kan gøre gældende i det foreliggende tilfælde.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale, at det foreliggende forslag til folketingsbeslutning gennemføres.

Erlendsson (FP):

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger, men jeg har da lyst til at kommentere enkelte af de ting, der er blevet sagt.

Det er blevet sagt, også af ministeren, at dette forslag til folketingsbeslutning har fejl adresse, og samtidig er det blevet sagt, at det krænker de principper for nærdemokrati, som mange er gået ind for. I praksis er det sådan med nærdemokrati, at det ofte virker på den måde, at en debat i folketinget trækker problemet op. Denne debat refereres i massemedierne, og herfra påvirkes de planlæggende myndigheder. Det er vigtigt, at der hurtigt på forhånd kommer en politisk tilkendegivelse, hvorefter planer kan udvikles. Når først planer er fuldt udarbejdet – det har erfaringerne fra andre lovgivningsområder vist – er det oftest for sent at komme med indvendinger eller forslag til forbedringer af den forberedte lovgivning.

Jeg betragter denne debat som en konfrontation mellem to synspunkter: en stærkere statsstyring eller en mindre, en stærkere statsfinansiering eller en mindre, en mere eller mindre materialistisk indstilling til den livsopgave, som det er pleje og helbrede syge medmennesker. Jeg husker fra min ungdom, at det blev fremholdt som et kald at gå ind i sundhedssektoren. Det stod simpelt hen i Studenterhåndbogen for 1932, at man ikke måtte gå ind i dette arbejde, medmindre man følte det som et kald, og jeg kan sige den dag i dag: jeg føler, at dette arbejde ikke er et halvdagsjob eller et halvhjertesjob.

Det har jeg heller aldrig nogen sinde følt, i den tid jeg har haft forbindelse med diakonisserne, hvad jeg heldigvis havde i mange år, i de første år som praktiserende læge i en halvstor provinsby. Der var 4 diakonisser, som stod til rådighed for de syge døgnet rundt. De havde den indstilling, at deres opgave var at tjene. De arbejdede på et kristeligt, humant grundlag. De var til hjælp ikke

bare for de levende, men ved dødsfald var de til hjælp for familien.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at hylde den indsats, som diakonisserne har gjort i sundhedstjenesten her i landet. Jeg håber, at det, som indenrigsministeren sagde om omtrent uændrede opgaver, om kun let reduceret sengetal, ikke skal betyde, at det herefter ikke bliver muligt at uddanne sundhedspersonale med den ånd, som er blevet indpodet dem på disse to institutioner, for den har vi brug for mere end nogen sinde.

Svend Erik Hovmand (V):

Som ordfører for forslagsstillerne har jeg den glæde at kunne rette en tak til repræsentanter for et flertal af folketingets partier for tilslutningen til dette forslag. Jeg synes, det er særdeles positivt, at vi trods vore partipolitiske forskelligheder dog alligevel kan samles om så væsentligt et spørgsmål. Jeg føler mig overbevist om, at resultatet af denne debat vil blive modtaget med tilfredshed, ikke alene på de to hospitaler, men også i vide befolkningskredse ude over landet, som på den ene eller den anden måde har en interesse i deres fortsatte eksistens.

Det er væsentligt her at understrege, at der, som mange har været inde på det, er tale om to særdeles velfungerende hospitaler, der, hvad angår patientpleje, patientbehandling, ressourceforbrug og økonomi, klart kan måle sig og måle sig endog særdeles fint med de øvrige hospitaler i området. Hertil kommer, at de gennem en sjældent uegennyttig indsats har formået at skabe en ånd og en atmosfære til patienternes gavn, som gør, at det vil være helt urimeligt at undergrave deres eksistens. Når hertil lægges den store uddannelsesmæssige indsats, de har stået for gennem mere end 100 år, tror jeg, at mange vil finde, at netop disse to hospitaler udgør et værdifuldt element i hospitalsverdenen.

Ud over disse generelle bemærkninger vil jeg gerne som repræsentant for mit eget parti, venstre, kommentere nogle af de synspunkter, som specielt socialdemokratiet og det radikale venstre er kommet med i denne sag.

Først om dette med beføjelserne. Jeg vil meget klart understrege, at vi i venstre er tilhængere af det kommunale selvstyre. Vi er måske endda et af de partier, der varmest har talt for og fortsat taler for en styrkelse af